

La Prenyada és una de les quatre grans de Sant Benet -juntament amb l'Elefant, La Mòmia i La Panxa del Bisbe- i probablement una de les agulles amb geometria més complexa i variada de Montserrat. Amb un vessant nord amb rutes tant exquisides com "L'Esperó Màgic" o la "Cerdà-Pokorski" hi destaca pel vessant contrari la clàssica Gómez-Xalmet, segona via oberta al monòlit, que ressegueix al peu de la lletra la característica fissura de la cara sud de l'agulla.

Itinerari molt repetit per la seva bella lògica i grau amable, és una elecció del tot recomanable, sempre que estiguem disposats a pagar el peatge de roca inevitablement rentada en certs punts. Com diu l'Antonio G. Picazo al seu llibre "Montserrat, ascensiones de leyenda" "...tiene un pequeño problema, pues al haberse realizado tantas veces, algunos tramos de la roca están tan pulidos por el paso de las cordadas que tendremos que prestar una atención muy sostenida a la ascensión de este precioso diedro...".

• Via: Gómez-Xalmet

• Zona: Montserrat - Sant Benet

• Dificultat: V/Ao o 6a (MD-)

• Dificultat obligada: V/Ao

• Llargària: 145 metres

• Grau d'exposició: Mitjà

• Grau de compromís: Baix

- Equipament: Via pràcticament equipada amb parabolts, burins i un clau
- Material: 10 cintes exprés i bagues per savines. Anirà bé un joc discret de friends o tascons per reforçar la fissura del segon i tercer llarg, si no la volem fer amb el que hi ha posat.

Orientació: SudValoració: *****

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí del Pas dels Francesos fins arribar al Pla de Santa Anna, aquí ens desviem a la dreta direcció al refugi de Sant Benet. Un cop al refugi prenem un corriol que passa pel darrere i als pocs metres ens desviem per una fresa que surt a mà dreta i que en pocs minuts ens mena al peu de via.

L1(V/Ao o 6a)

La via s'inicia al peu de la fissura característica de la cara sud. Uns primers metres que es fan bé en diedre, donen pas, passat un parell d'alzines, a un curt tram de xemeneia. Quan aquesta es va tancant sortirem a fora per escalar la fissura en que es converteix aquesta, un xic desplomada i ben polida pel pas de les cordades. No obstant, aquest tram es troba molt ben protegit amb expansions i podrem progressar en Ao o en lliure segons els nostres ànims. Un cop tomba arribem a la primera reunió. 30 metres i 8 expansions.

L2(V-)

Potser el pas més difícil d'aquesta preciosa segona tirada sigui, pel polit de la roca, atènyer el clau que tenim un parell de metres per sobre la reunió. A partir d'aquest punt haurem d'anar progressant en tècnica de diedre o per la placa de l'esquerra, segons ens demani l'escalada i podrem anar llaçant alguna savina i col·locant encastadors o friends segons ens convingui a la generosa fissura que forma el diedre. 30 metres, 2 parabolts i

un clau.

L3(V-)

Sortim de la reunió cap a la dreta pel diedre per poder atènyer la primera expansió, que és un burí una mica atrotinat però que fa el seu servei. De nou tenim uns pocs metres força rentats i que ens faran escalar concentrats fins un parabolt. A partir d'aquest punt l'escalada esdevé agradable, amb bones preses de mans i de peus i majoritàriament en placa. Un cop arribem a una petita savina obliqüem cap a la dreta per terreny fàcil fins arribar a una ferma alzina on muntarem la tercera reunió. 35 metres i 4 expansions.

L4(IV)

La quarta tirada és potser la més senzilla de la via, no obstant és d'una bellesa indiscutible i sobre una roca excel·lent, que farà que gaudim cada pas. Sortim recte amunt cap una fissura horitzontal que tenim a sobre. Podrem protegir bé el llarg amb algun friend o molt millor encara amb tricams, que entren a caldo als molts forats que té la placa. Trobarem una primera reunió que no muntarem i seguirem flanquejant cap a l'esquerra fins trobar una nova reunió, al peu de la bola somital. 25 metres, els parabolts de la reunió intermèdia.

L5(IV+)

A primer cop d'ull uns l'inici de la tirada amb uns metres drets ens fan dubtar de la graduació d'aquest llarg, però quan ens hi posem veurem que les preses són tant bones i aspres que mai pot ser més de IV+. De seguida però, la placa s'inclina de manera gradual fins al cim. 25 metres i tres expansions.

Descens:

Per baixar farem un ràpel pel vessant nord que ens deixa al coll de la Prenyada i l'Abortó. Grimpem a aquesta petita agulla (III) i fem un curt ràpel pel vessant nord que ens deixa al camí que va cap al refugi de Sant Benet.

El que més m'ha agradat:

- Clàssica de tota la vida amb un dels diedres més llargs de Montserrat.
- Grau amable, que permet fruir d'una escalada moderada en un marc incomparable.
- Preciosa quarta tirada, la més fàcil de la via però la que té la millor roca.

El que no m'ha agradat tant:

• En alguns punts la roca està realment polida. No obstant no pot ser excusa per no gaudir d'aquesta preciosa ascensió, només ens demanarà una mica més d'atenció.